

Кремена Будинова

ГЪРНЕТО, КОЕТО СПАСИ БЪЛГАРИЯ ОТ КРИЗАТА

Това се случи много, много отдавна... Беше... я да си спомня коя година беше точно...? А-а! Сетих се: 1991! Беше голямото топуркане по сцената - политиците ту се качваха на нея, ту слизаха... Май това щеше до продължи до безкрай, ако едно малко момиченце, на което взе да му става скучно, заряза телевизията и радиото, взе лопатка и кофичка и отиде да си играе зад блока. Седна наред пясъчника и почна да си прави пясъчни кули, замъци и дворци, ама много по-хубави от тези на политиците.

Копа, копа в пясъка и построи един голям и красив пясъчен замък с много кули, но му трябваша само още една две лопатки, за да направи и часовника на вечността, та затова копна за последен път, но лопатката опря на твърдо. Яничка, така се казваше момиченцето, се почувди какво става и взе полечка да разкопава около твърдото. Изведнъж тя съзря едно гърне, грабна го и изтича вкъщи. Остави го върху масата в кухнята и взе да го мие. Когато гърнето светна, тя си помисли: „Де да беше вълшебно това гърне, та да се напълни с течен шоколад, ама не от тоя, българския, а от оня, дето се продаваше по корекомите... Е, може и по-хубав от корекомския!“

Изведнъж стана чудото - гърнето се препълни с течен шоколад. Яничка ахна, грабна една лъжица и почна да яде. Яде, яде, яде, докато ѝ премалая от сладост. Тогава тя погали нежно гърнето и каза: „Благодаря ти, гърненце, за хубавия шоколад!“

Когато вечерта майка ѝ и баща ѝ се върнаха от работа и Яничка им разказа какво чудо се е случило, те не ѝ повярваха, но щом зърнаха чудодейното гърне, ахнаха от изненада. Бащата на Яничка не беше кой да е, а много важен политик, загрижен за доброто на народа и най-вече на децата, та тутакси изтича при главния по проблема за кризата министър Кризов и му заяви: „Господин Кризов, имам решение на въпроса как да излезем от кризата! Това гърне произвежда нов вид течен шоколад, много по-хубав дори от корекомския!“

- Говорите като дете, уважаеми колега! - каза с лека усмивка невярващият в чудеса г-н Кризов. Покажете да видим!

Бащата на Яничка се стъписа: „Всъщност, аз не знам как да го накарам да произвежда течен шоколад... Тя дъщеря ми го е намерила и сигурно знае как! Да я извикам ли? Може ли да се обади по телефона?“

- Какъв телефон, господине! Боже! Та ние едва парно имаме! Да не мисли-

те, че като съм министър на кризата, живея в палат? Това да не ви е Америка! Я да отидем двамата при детето!

Когато отидоха при детето, времето беше напреднало до нощ, но събудиха бедната Яничка, която на всичкото отгоре трябваше да отговори на министър Кризов, че е на шест и половин пръстче! Както и да покаже как прелива течният шоколад от него! Гърненцето тутакси изпълни молбата на Яничка.

Преди време си помислих, че стъписани от проблемите на родителите си, децата нямат време за личното си детство, което е палаво и обикновено изтича невъзвратно бързо. Няма да ме учуди, ако след време запитаме някое малко момиченце иска ли да стане Пепеляшка, а то ни отговори: „Не, в нея няма перспектива. Тя би могла да натрупа първоначален капитал, като продаде роклите си, така ще си има лични пари, а няма да досажда непрекъснато на мъжа си и да се карат като мама и тати!“

За да могат поне на книга да преживеят детството си, реших да напиша моите приказки, една от които ви предлагам и ако ви остане време, прочетете я на детето си или за себе си. Написах я в един тъжен ден, когато моето сестриче беше болно и исках да му подаря надеждата на вълшебствата. Леко четене, малки ипораснали хлапета!

К. Б.

Министър Кризов беше втрещен, но бързо се окопити:

- Кажете ми, пиленце, ще ми дадеш ли това гърненце за два-три месеца, после веднага ще ти го върна?

Яничка на драго сърце се съгласи, защото клепачите ѝ лепнеха за сладък сън.

Министър Кризов още на зазоряване беше хванал пътя за чужбина, откъдето се върна доволен и предоволен след два-три

месеца. Съобщи в Народното събрание, по радиото и телевизията, че страната е изплатила всякакви дългове към всякакви държави и има огромни печелби от невиджания досега течен шоколад в гърне, та само за три, не дори за седем месеца е станала най-първата страна в цялата Вселена.

Върнаха на Яничка вълшебното гърне, а Народното събрание почти единодушно гласува да ѝ бъде връчен шоколадов медал. Когато господин Кризов отиде да връчи на детето медала, беше безкрайно учуден, че тя му отказа: „Аз дадох гърнето, за да може всички деца в страната да похапнат течен шоколад, за да изживеят детството си щастливо. Не да получавам медали!“

- А какво ще правиш сега с гърнето? - трепетно попита министър Кризов, който малко преди да си тръгне бе сменил не само партията си, но и името си и сега вече го наричаха Благоденственски - за да бъде в крак с новото време.

Яничка се усмихна, погледна го закачливо и му отвърна: „Страхувам се да не го откраднат и затова ще го зароя някъде!“

И до ден днешен гърнето седи заровено някъде и чака някое светло хлапенце да го открие, та да се притече отново на помощ и през 1997-ма, защото то не е случайно гърне! То е гърнето, което спаси България от голямата криза!

Този брой на БУДИЛНИЧЕ направиха